

[Askjær Jørgensen]

de, at det er umuligt at øve politisk indflydelse på, hvad der sker, på, hvordan tingene bliver administreret. Er det rimeligt, at man hele tiden blot afviser det med, at man ingen indflydelse har på monopoltilsynet? Kunne ministeren forestille sig en måde, så der kunne blive en anden forretningsgang eller en anden retstilstand på området?

Ellemann-Jensen (V):

Ministerens svar gik jo især på spørgsmålet om, hvorvidt en virksomhed er rimeligt effektiv, og ministeren henviste til det store erfaringsmateriale. Men det, der er nok så interessant, er jo spørgsmålet om, hvorvidt en investering er nødvendig.

Derfor vil jeg spørge ministeren: hvis der nu opstår den situation, at en virksomhed kommer og siger, at for at den fortsat kan fungere, så er det nødvendigt, at den foretager nogle meget, meget omfattende investeringer, der måske betyder, at en meget stor andel af medarbejderstaben skal afskediges, og man mener, at denne investering er nødvendig for virksomhedens fortsatte beståen, og at man derfor vil fritages for reglen om, at afskrivning på disse investeringer ikke kan indregnes i priserne, hvordan skal myndighederne reagere på en sådan henvendelse? Skal de da optage kontakt med virksomhedens ansatte eller med repræsentanter for virksomhedens ansatte for at høre deres vurdering af en sådan investering, der griber vældigt ind i beskæftigelsesforholdene på virksomheden?

Industriministeren (Erling Jensen):

Det virker næsten, som om der er lagt op til en forlængelse af debatten i forbindelse med en lov, vi har vedtaget for en måneds tid siden, men det er naturligvis ikke tilfældet.

Til hr. Dyremose og til hr. Ellemann-Jensen skal jeg sige, at de spørgsmål, de stiller mig, indeholder en opfordring til at aflevere et svar, som i kraft af min stilling måtte fremtræde som en mere eller mindre indpakket instruktion. En sådan vil ikke komme fra min side.

Jeg har fulgt denne lovgivning i adskillige år. Det er monopolrådet, der er den overordnede myndighed i disse sager – når loven vel at mærke er skabt. Loven er skabt af et flertal i dette ting, det var ved den lejlighed, vi

havde denne diskussion, og der blev stillet forslag af den art, som de tre herrer her rejser på ny. Disse forslag blev nedstemt, og derefter er det monopolråd og monopoltilsyn, der med loven i hånd må administrere loven med den ekspertise, de er i besiddelse af.

Jeg skal endnu en gang understrege, at der er ingen paragraffer i den nye lovgivning, der er skabt med henblik på ønsket om ad bagvejen at indføre nogen form for kapitalstyring. Dette er en prislovgivning, den har ikke andre intentioner. Det har jeg vist sagt tidligere, og det vil jeg da gerne gentage uden at føje det til nogen bestemt paragraf.

Når hr. Askjær Jørgensen spørger mig, om ikke jeg kunne tænke mig at ændre monopolrådets beføjelser i stedet for at overlade dem til folketinget, så er svaret nej, så længe dette folketing har den respekt for monopolrådet, flertallet hidtil har haft. Jeg tror, vi har fundet en god løsning på disse spørgsmål, og jeg betvivler, at hr. Askjær Jørgensen kan komme ret langt ud i dansk erhvervsliv og finde en holdning gående ud på, at vi skulle ophæve monopolrådet eller definitivt ændre dets arbejdsopgaver.

Dyremose (KF):

Jeg bad i mit indlæg ministeren om en redegørelse for monopoltilsynets praksis. Jeg kan ikke se, at en sådan redegørelse ville være en instruks fra ministeren til monopoltilsynet. Men når jeg ikke kan få svaret her, så må jeg jo i erhvervsudvalget under almindelig del bede ministeren skaffe en sådan redegørelse for, hvad den hidtidige praksis er, således at det kan blive bekendt for det erhvervsliv, der er usikkert over for denne lovgivning.

Jeg er glad for, at ministeren endnu en gang præciserer, at det ikke er tanken, at dette skal udvikle sig til kapitalstyring. Jeg kan på det grundlag anbefale alle de virksomheder, der føler, at deres investeringer er ved at komme i klemme, at de indsender en dispensationsansøgning, så at vi dermed får dokumentation for, om monopoltilsynet går ind i vurdering af enkeltinvesteringer, enkeltaktiviteter, og dermed foretager en forretningsmæssig vurdering, som retteligen skulle foretages af de virksomheder, der ved, hvad de pågældende investeringer skal bruges til.